

**Vanhin
Vern P. Stanfill**
seitsemänkymme-
nen koorumien
johtokunnasta

Lampaat ja niiden paimen

”Herra on minun paimeneni” (Ps. 23:1).

Minä vartuin karjatilalla Montanassa Yhdysvalloissa. Tilallamme oli myös noin 300 lammasta. Äitini osti ne, jotta voisimme ansaita rahaa lähetystyötämme varten.

Minun tehtävänäni oli pitää huolta karitsoista, joilla ei ollut emolammasta pitämässä niistä huolta. Kun lampaalla on enemmän kuin yksi karitsa, se ei aina huolehdi kaikista karitsoistaan. Niinpä ne olivat karitsoita, joista minä huolehdin. Joka vuosi näitä karitsoita oli viidestä kymmeneen.

Ajoin joka päivä laitumelle pienellä sinisellä autolamme, joka oli merkiltään Volkswagen Beetle eli ”kuplavlökkari”, ja toivotin torvea. Sitten avasin auton ovet. Karitsani tulivat kaikkialta, missä ne sitten niityllä

olivatkin. Ne tunsivat sen vanhan Volkswagenin äänen. Ne hyppäsivät auton takapenkille, ja minä ajoin ne navettaan ja ruokin ne.

Me olemme noiden karitsoiden kaltaisia. Me elämme eri paikoissa, ja elämässämme on erilaisia haasteita. Mutta Jeesus tulee meidän jokaisen luo. Me voimme oppia kuulemaan Hänen äänensä. Me voimme kääntyä Hänen puoleensa ja saada lohtua ja turvaa. Me voimme tuntea Hänen ja taivaallisen Isän rakkautta.

Kun olen pitänyt Jeesusta elämäni paimenena, elämäni on muuttunut. Laskiessamme elämämme Vapahtajan käsiin me tunnemme Hänen rakkautensa ja opimme luottamaan Häneen. ●

Haastattelijana Christina Crosland.

